

FAMILIE VAN...

Rust in huize Groninger

In de rubriek 'De familie van...' interviewt Kimm Jeltema de familie van onze noordelijke topsporters. Wat is hun rol achter de schermen? Welke rol speelt de sport in hun dagelijkse leven? Deze week Natascha Huiszoon, de vrouw van voetbaltrainer Marcel Groninger. Groninger is hoofdtrainer van zaterdag topklasser HHC en assistent-trainer bij FC Groningen. Ze hebben twee dochters, Romy en Lindy. Natascha heeft al jaren een bedrijf in de marketing.

Door Kimm Jeltema

Eelderwolde "Je zult het niet geloven, maar we zijn dit seizoen in wat rustiger vaarwater terecht gekomen." Aan het woord is Natascha Huiszoon, de vrouw van amateurtrainer van het jaar Marcel Groninger. Marcel is trainer bij twee clubs en beide dochters hebben het druk met school en hockeyen. Toch heerst er rust in huize Groninger. "Vorig jaar was het echt hectisch", vervolgt Natascha haar verhaal. "Toen deed Marcel de cursus coach betaald voetbal, liep stage bij FC Groningen, was trainer bij Be Quick en bekeek ook al veel wedstrijden van zijn nieuwe club HHC. Ik heb natuurlijk mijn bedrijf en op zaterdag het hockey van de kinderen bij GHBS, met de daarbij behorende taken zoals rijden en bardiensten draaien. Maar op dit moment loopt alles heel erg soepel. De meiden", ze knikt naar haar twee puberdochters in de tuin, zijn al zo zelfstandig. Romy is nu 14, ze zit op het op het Maartenscollege in de derde klas van het TTO, dat is tweetalig VWO. Lindy is 11. Die zit in het laatste jaar van de basisschool.

"Ik ga vaak bij Marcel zijn wedstrijden kijken. Ook nu hij trainer van HHC in Hardenberg is. Mijn ouders gaan mee, we maken er een gezellig uitje van. Dat houdt in dat ik niet altijd bij de meiden hun hockeywedstrijd kan kijken. Het liefst zou ik mezelf in drieën splitsen, maar dat kan nou eenmaal niet. Soms kies ik er voor om juist wel bij ze te gaan kijken, het hangt net van de wedstrijden en de planning af. Hoewel ik het ook leuk vind om bij FC Groningen te kijken, ben ik zenuwachtiger voor een wedstrijd van HHC. Daar is Marcel eindverantwoordelijk, dat voelt anders. HHC is een heel fijne, warme club. Ik kom er graag."

"Ongeveer 15 jaar geleden zijn Marcel en ik gestart met ons bedrijf Promarcom. In onze toptijd hadden we een mooi pand aan de Petrus Campersingel en personeel in dienst. Marcel was dege-

ne die de boel leidde, en ik was een van de projectmanagers. Daar ligt ook echt mijn hart. We ontwikkelen corporate uitgaven voor middelgrote en grote organisaties. Ik heb nu twee projecten lopen: SIG Benelux in Oisterwijk en SAP Nederland in 's-Hertogenbosch. Op een gegeven moment vloeide er op natuurlijke wijze wat personeel af en was ons huurcontract bijna ten einde. Marcel was in zijn hoofd bezig met de volgende stap in zijn trainerscarrière en stelde voor om wat gas terug te nemen. Hoewel de zaken erg goed draaiden besloten we terug te gaan naar de basis, en sindsdien werk ik vanuit huis. Misschien was het een wat onnatuurlijke stap vanuit het ondernemersoogpunt, maar het heeft goed uitgepakt. Of ik een echte ondernemer ben?" Ze glimlacht. "Nee, ik ben in mijn hart nog steeds een projectmanager. Nu moet ik veel meer doen dan dat. Acquisitie, netwerken, de hele reutemeteut. Ik dacht van tevoren dat ik dat niet zou kunnen, maar ik haal zelf ook mooie opdrachten binnen dus ik kan het gelukkig wel."

"Ik ben heel toevallig het marketingvak ingerold. Ik studeerde Spaans aan de

▲ **Natascha Huiszoon, de vrouw van voetbaltrainer Marcel Groninger, en haar twee dochters, Romy en Lindy. Foto: Jan Zeeman**

universiteit, met rechten als specialisatie. Toen ik klaar was met de studie trok het vakgebied me minder dan ik had gedacht. Tijdens een stage bij het museum voor moderne kunst in Madrid kwam ik in aanraking met marketing. Ik was meteen verkocht. Ik besloot na mijn studie naar Haarlem te verhuizen, om een jaar als stewardess te werken. Ik had het idee dat ik daar meer kans zou maken om aan de slag te kunnen. Vlak voordat ik verhuisde kwam ik Marcel tegen. Toen waren alle plannen in de war. Ik ging wel naar Haarlem, en we hebben een tijd heen en weer gereisd. Ach, dat had ook wel iets. Kwam ik terug van een vlucht, stond Marcel me als verassing op te wachten op het vliegveld. Of we gingen vliegtuigen spotten omdat Marcel dat leuk vond. Ik in mijn Transavia uniform. Zie je het voor je? Ik leek wel heel erg begaan met mijn werk! Uiteindelijk ben ik terug gekomen, voor Marcel. Hoewel ik van origine geen Gro-

ningse ben, is de stad toch echt mijn thuis geworden."

"Soms vragen mensen me of ik ook heel trots ben op Marcel. Zoals toen Be Quick kampioen werd. Maar dat klinkt alsof ik er ook zelf aandeel aan heb gehad. Dat zou veel te veel credits zijn. We staan hier samen in, dat zeker. Ik vind het vooral leuk voor Marcel dat het zo goed uitpakt. Mensen vinden het wel eens zielig voor me, dat Marcel altijd druk is met voetbal. Maar zo voel ik het nooit. Samen met de meiden vermaak ik me prima. En alleen ook trouwens. Wanneer hij thuiskomt staat er vaak voetbal op, want ik vind het gewoon ook een heel leuke sport! Nee, ik vind het eerder sneu voor Marcel dat hij al twee jaar niet op vakantie kon vanwege de drukte rondom de velden. Toen hij afgelopen juni vrij had, was ik juist heel druk met mijn werk en zaten de meiden nog op school. We konden dus niet samen weg. Maar hij vindt het in zo'n periode juist lekker om rustig aan te doen thuis. Bij het hockey van de meiden kijken, klaverjassen, golfen of lopen met de hond. Zodra het kan gaat onze hond Luza met Marcel mee op pad."

”
Hoewel ik van origine geen Groningse ben, is de stad toch echt mijn thuis geworden